

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

26 червня 2017 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 151/вс-17

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у пленарному складі:

головуючого – Козьякова С.Ю.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Василенка А.В., Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Лукаша Т.В., Луцюка П.С., Мішина М.І., Прилипка С.М., Тітова Ю.Г., Устименко В.Є., Шилової Т.С., Щотки С.О.,

розглянувши питання про підтвердження здатності кандидата на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду Сімоненко Валентини Миколаївни здійснювати правосуддя у відповідному суді, стосовно якої оголошено перерву відповідно до абзацу другої частини першої статті 88 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»,

встановила:

Рішенням Комісії від 07 листопада 2016 року № 145/зп-16 оголошено конкурс на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду та затверджено Умови проведення конкурсу на зайняття вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду (далі – Умови),

Сімоненко Валентина Миколаївна 29 листопада 2016 року звернулася до Комісії із заявою про проведення стосовно неї кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на зайняття вакантної посади судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду за спеціальною процедурою призначення.

Відповідно до Умов Сімоненко В.М. проходила кваліфікаційне оцінювання як суддя.

Комісією 05 грудня 2016 року прийнято рішення № 1/вс-16, зокрема, про допуск Сімоненко В.М. до участі у конкурсі на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 11 січня 2017 року № 2/зп-17 призначено кваліфікаційне оцінювання 653 кандидатів, допущених до участі у конкурсі на зайняття 120 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду, зокрема Сімоненко В.М. Комісією 09 лютого 2017 року прийнято

рішення № 35/вс-17 про допуск Сімоненко В.М. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі у конкурсі на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Положеннями статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) встановлено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна), професійна етика та доброчесність.

Сімоненко В.М. 16 лютого 2017 року склала анонімне письмове тестування, за результатами якого набрала 73,5 бала, і згідно з рішенням Комісії від 17 лютого 2017 року № 12/зп-17 її допущено до виконання практичного завдання на етапі іспиту під час кваліфікаційного оцінювання у межах процедури конкурсу до відповідних касаційних судів у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 21 лютого 2017 року практичного завдання Сімоненко В.М. набрала 71 бал та згідно з рішенням Комісії від 29 березня 2017 року № 23/зп-17 є такою, що допущена до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» у межах процедури конкурсу до Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (далі – Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Відповідно до положень статті 87 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка надає, за наявності відповідних підстав, висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Під час проведення кваліфікаційного оцінювання Громадська рада доброчесності 05 травня 2017 року затвердила висновок про невідповідність кандидата Сімоненко В.М. критеріям доброчесності та професійної етики.

За змістом висновку в його основу було покладено таку інформацію.

Відомості, зазначені у відповідних деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданої кандидатом, не відповідали встановленим даним з інших джерел. Так, у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік кандидатом не вказано юридичних осіб, у яких чоловік кандидата Сімоненко Сергій Олександрович володів корпоративними правами (був засновником або кінцевим бенефіціарним власником) станом на 31 грудня 2015 року згідно з даними Єдиного державного реєстру юридичних

осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, а саме: Приватне підприємство «Меддіагност», Споживче товариство «Дачно-будівельне товариство «Золоте руно»; Приватне підприємство «Медассист 5»; Приватне підприємство «Агентство нерухомості «Еліт-Консалт».

Крім того, кандидат мала особисті зв'язки та здійснювала подорожі на тимчасово окуповану територію України. За змістом висновку у 2008 році на ім'я кандидата було видано довіреність від фізичної особи на «розпорядження всім майном» зі строком дії до 22 липня 2011 року. Згідно з даними інформаційного ресурсу «Миротворець» остання працює в органах державної влади м. Севастополь на посаді начальника відділу законодавчої техніки і систематизації законодавчого апарату законодавчого зібрання м. Севастополя та є сестрою кандидата, що підтверджується листом Національного антикорупційного бюро України від 16 травня 2017 року № 02-204/17183.

Як вбачається з висновку кандидат також неодноразово навідувалася на тимчасово окуповану територію Автономної Республіки Крим, зокрема ІНФОРМАЦІЯ_1. Водночас колишній чоловік кандидата протягом 2014-2015 років зберіг та розвивав ділові зв'язки на тимчасово окупованих територіях у той час, коли кандидат перебувала на посаді судді Верховного Суду України та очолювала Раду суддів України. У декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік у розділі «Юридичні особи, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є суб'єкт декларування або члени його сім'ї», колишнього чоловіка кандидата Сімоненка С.О. вказано кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи «Фірма «Сімоненко і партнери». Згідно з даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань Сімоненко С.О. є засновником адвокатського об'єднання «Сімоненко і Партнери», зареєстрованого у м. Севастополь, проте він не зареєстрований як адвокат і не здійснює адвокатської діяльності в Україні. Керівником Адвокатського об'єднання «Сімоненко і Партнери» є громадянка Бикова С.В., яка зареєстрована як адвокат у реєстрі адвокатів як м. Севастополя, так і в Єдиному реєстрі адвокатів України. Одночасно вона є і керівником низки юридичних осіб, зареєстрованих в Україні, щодо яких є підстави вважати їх пов'язаними з юридичними особами, учасником або засновником яких є колишній чоловік кандидата Сімоненко С.О.

Також серед підстав визнання Сімоненко В.М. кандидатом, який не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики, Громадською радою доброчесності зазначено її діяльність на посаді Голови Ради суддів України.

Зокрема, ігнорування нею як Головою Ради суддів України звернень родичів Героїв Небесної Сотні, які двічі зверталися до Ради суддів України з проханням сприяти розслідуванню кримінальних справ стосовно суддів, що були причетні до ухвалення свавільних рішень проти активістів Майдану, та Громадської організації «Всеукраїнське об'єднання «Автомайдан», яка тричі зверталася до Ради суддів України із пропозиціями щодо налагодження конструктивної співпраці з громадянським суспільством та відновлення довіри до судової влади, направляла три адвокатські запити свого представника щодо

конкретних фактів, які потребували реагування з боку Ради суддів України.

Крім того, Громадська рада доброчесності вказує на виголошення Сімоненко В.М. заяв щодо непідтримання ідеї електронного декларування. У своїх заявах кандидат пов'язувала пограбування будинку судді Вищого господарського суду України ОСОБА_1 із фактом електронного декларування. Однак представники засобів масової інформації відзначали, що слова ОСОБА_1 про пограбування не збігаються із вказаними нею відомостями у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік (будинок, який було пограбовано, не був задекларований, а сума викрадених грошей набагато перевищувала суму вказану у декларації). Кандидат жодним чином не коментувала цих розбіжностей. У тому ж контексті нею була зроблена і заява щодо дій Національного антикорупційного бюро України ІНФОРМАЦІЯ_2 затриманого судді Малиновського районного суду міста Одеси ОСОБА_2, в якій кандидат як Голова Ради суддів України висловлювала жаль щодо того, що «останнім часом повагу до честі і гідності людини і, зокрема, особи, підозрюваної у вчиненні злочину, з боку осіб, які проводять оперативно-розшукові або слідчі дії, повністю нівельовано».

Водночас серед переліку підстав Громадська рада доброчесності зазначає і позицію кандидата як Голови Ради суддів України щодо тиску на суддю апеляційного суду Черкаської області, яка полягала у такому. У жовтні 2014 року суддя апеляційного суду Черкаської області Бондаренко С.І. звернувся до правоохоронних органів та Ради суддів України із заявами про тиск на нього з боку голови цього суду Бабенка В.М. з метою схилити Бондаренка С.І. до винесення рішення про виселення вчительки з гуртожитку. У своєму рішенні від 05 червня 2015 року № 56 Рада суддів України дійшла висновку про наявність у діях Бабенка В.М. ознак посягання на незалежність судді. Справа набула широкого розголосу, була предметом уваги засобів масової інформації, є предметом розслідування Генеральної прокуратури України за статтею 376 Кримінального кодексу України. Кандидат як Голова Ради суддів України намагалася звести ситуацію до побутового конфлікту та відреагувала на ситуацію лише після набуття нею розголосу і втручання громадських активістів.

Також кандидат 28 лютого 2017 року зверталася до організаторів акції «Марш невідомих суддів» з вимогою «не допустити використання у анонсованому заході мантиї судді як атрибуту однієї з гілок державної влади України». Звернення було оприлюднене на сайті Ради суддів України без обговорення цього питання з членами Ради. На думку Громадської ради доброчесності, кандидат використала офіційний інтернет-ресурс Ради суддів України для висловлення особистих думок, а її висловлювання могли бути сприйняті як узгоджена позиція всього суддівського самоврядування.

Крім того, 03 жовтня 2016 року кандидат взяла участь у Пленумі Верховного Суду України, на якому було прийнято рішення звернутися до Конституційного Суду України з конституційним поданням щодо відповідності (конституційності) окремих положень пунктів 4, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 17, 20, 22, 23, 25 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про

судоустрій і статус суддів» від 02 червня 2016 року № 1402-VIII, статті 6, частинам першій і другій статті 8, частині другій статті 19, частинам першій і другій статті 24, частинам першій і другій статті 55, частинам першій, п'ятій і шостій статті 126 Конституції України. Так, вказані положення Закону України «Про судоустрій і статус суддів» стосувалися формування нового Верховного Суду.

Окрім іншого, як підстава для висновку про невідповідність кандидата критеріям доброчесності та професійної етики Громадською радою доброчесності зазначено те, що у своєму мотиваційному листі Сімоненко В.М. зазначає про бажання стати суддею Касаційного цивільного суду Верховного Суду України, а її бажання стати суддею обумовлено тим, що суддівська робота надає можливість розібратись у складнощах юридичних проблем та вирішити людські проблеми, незважаючи навіть на непрофесійність їх представників. Таке твердження кандидата, на переконання Громадської ради доброчесності, свідчить про упереджене ставлення до процесуальних представників, зокрема до адвокатури, яка є частиною системи правосуддя згідно з Конституцією України. До того ж мотивація стати суддею Верховного Суду всупереч непрофесійності будь-кого є, на думку Ради, сумнівною.

Кандидат надала пояснення щодо підстав, вказаних у висновку Громадської ради доброчесності, та зазначила про таке.

У шлюбі із Сімоненко С.О. вона перебувала до жовтня 2016 року, хоча фактичні шлюбні відносини з останнім було припинено ще у жовтні 2015 року. У період подружнього життя її колишній чоловік Сімоненко С.О. займався підприємницькою діяльністю. Оскільки відомості про підприємницьку діяльність чоловіка не перебували на той час у вільному доступі, то отримати їх самостійно з відкритих джерел для заповнення декларації за 2015 рік кандидат можливості не мала. У зв'язку з наведеним, під час заповнення відповідної декларації за 2015 рік кандидат користувалась даними, що були надані їй її колишнім чоловіком за допомогою електронної пошти, оскільки у фактичних шлюбних стосунках на той час вони вже не перебували. Про наявність у колишнього чоловіка корпоративних прав також у інших юридичних особах, про які не було зазначено у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік кандидату стало відомо лише після подання цієї декларації та відкриття вільного доступу до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців.

Стосовно особистих зв'язків та здійснення подорожей на тимчасово окуповану територію України кандидат пояснила, що проживала в Криму разом зі своїми батьками, сестрою та сім'єю з 1970 року до січня 2011 року, коли її було обрано суддею Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ. ІНФОРМАЦІЯ_3. Після окупації Автономної Республіки Криму там залишилася проживати її ІНФОРМАЦІЯ_4 мати – Савраніна Н.Ф. та сестра зі своєю сім'єю. Вказана обставина змушувала кандидата відвідувати окуповану територію ІНФОРМАЦІЯ_5. Кандидат зауважила, що

її сестра, є дорослою людиною та самостійно вирішує свою долю. Оскільки чоловік та син не виявили бажання переїхати на іншу територію, сестра змушена була залишитися у Криму.

Стосовно ділових зв'язків колишнього чоловіка кандидата на тимчасово окупованій території остання пояснила, що з часу припинення з ним шлюбних відносин зв'язки з колишнім чоловіком не підтримує, він не є членом її сім'ї, а тому про його подальші ділові зв'язки інформацією не володіє.

Також кандидат надала пояснення щодо своєї діяльності на посаді Голови Ради суддів України та зазначила про таке.

На розгляді Ради суддів України перебувало багато звернень Громадської організації «Всеукраїнське об'єднання «Автомайдан» та її представника Маселка Р.А., який одночасно представляв інтереси кандидата у судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду Бондаренка С.І. Частина зазначених у висновку Громадської ради доброчесності звернень мають характер відкритих, у зв'язку з чим не потребують відповідей або не містять будь-яких пропозицій, зауважень, клопотань або скарг, містять клопотання та вимоги щодо конкретних справ, або не належать до компетенції Ради суддів України, чи стосуються загальних зауважень та пропозицій у роботі Ради суддів України. Загальні конструктивні пропозиції та зауваження розглядаються та беруться Радою суддів України до уваги у щоденній роботі. Наприклад, пропозиції щодо проведення круглого столу та аналізу подій під час подій на Майдані Незалежності у 2013-2014 роках, про які йшлося у відкритих зверненнях Громадської організації «Всеукраїнське об'єднання «Автомайдан» та її представника – адвоката Маселка Р.А., від 04 серпня 2015 року та від 15 грудня 2015 року, реалізовані шляхом проведення круглого столу «Роль суддів при вирішенні справ під час масових протестів в Україні», прийняття Стратегії розвитку судової влади, яка передбачає кроки на укріплення незалежності суддів та запобігання будь-якому тиску на них з метою недопущення подій, які відбулися під час подій на Майдані Незалежності у 2013-2014 роках, шляхом прийняття рішень про недопущення тиску на суддів та щодо захисту суддів від неправомірного тиску з боку політиків, громадськості та учасників судових процедур; взяття участі у законодавчому процесі та надання пропозицій щодо змін законодавства у цьому напрямі, зокрема щодо змін до Конституції України.

Деякі звернення вказаної громадської організації мають характер зловживань правом на звернення. Так, наприклад, 26 червня 2016 року надійшов адвокатський запит Маселка Р.А. як представника Громадської організації «Всеукраїнське об'єднання «Автомайдан» щодо надання йому всіх звернень цієї громадської організації до Ради суддів України та відповідей на ці звернення, а 28 липня 2016 року – про надання прізвищ осіб – голів усіх судів України, тобто надання інформації, що міститься у відкритому доступі на сайтах судів. Проте навіть на вказані звернення заявнику були надані відповіді.

Здійснюючи одночасне представництво інтересів Громадського об'єднання «Всеукраїнське об'єднання «Автомайдан» та Бондаренка С.І., адвокат Маселко Р.А., незважаючи на те, що відповіді на аналогічні запити вже надавалась його довірителям, звертався з адвокатськими запитами такого ж

змісту від власного імені.

Крім того, деякі звернення Громадської організації «Всеукраїнське об'єднання «Автомайдан» стосувались розгляду конкретних справ. Так, у грудні 2015 року зазначена громадська організація звернулася до Ради суддів України щодо незаконності проведення ремонту та забезпечення апеляційного суду Черкаської області приміщеннями, що вбачалося із заяви про вчинення злочину, поданої суддею цього суду Бондаренком С.І. до Генеральної прокуратури України, та просила Раду суддів України відреагувати на судові рішення про затвердження мирової угоди у цій справі, надати оцінку ситуації, що вочевидь не стосувалося повноважень Ради суддів України.

Позиція кандидата щодо електронного декларування, зазначена як підстава невідповідності кандидата критеріям професійної етики та доброчесності, викладена у статті В'ячеслава Хрипуна «Э – декларации глазами председателя Совета судей В. Симоненко», розміщена у «Судово-юридичній газеті» 26 серпня 2016 року та надана Комісії для ознайомлення, у дійсності має такий зміст: «Если закон принят и вступил в силу, то его нужно выполнять. Сертифицирована система или нет – это второй вопрос».

З метою спростування інформації Громадської ради доброчесності щодо позиції кандидата як Голови Ради суддів України у питанні тиску на суддю апеляційного суду Черкаської області Сімоненко В.М. надано:

- копію рішення Ради суддів України від 16 квітня 2015 року № 43, згідно з яким членам Ради суддів України Новікову М.М., Чумаченко Т.А., Присяжнюку О.Б. дано доручення провести перевірку фактів, викладених у зверненні судді апеляційного суду Черкаської області Бондаренка С.І., а результати перевірки доповісти на черговому засіданні Ради суддів України;
- копію рішення Ради суддів України від 15 вересня 2016 року № 53, згідно з яким за результатами перевірки фактів, викладених у зверненні судді апеляційного суду Черкаської області Бондаренка С.І., встановлено порушення вимог Положення про автоматизовану систему документообігу суду; зобов'язано Державну судову адміністрацію України провести у місячний термін за участі представника Ради суддів України службове розслідування стосовно працівників апарату та керівника апарату апеляційного суду Черкаської області; зборам суддів апеляційного суду Черкаської області рекомендовано обговорити питання щодо порушення строків надсилання судових рішень до Єдиного реєстру судових, з'ясувати причини порушення строків надсилання та вжити заходів для їх усунення;
- копію рішення Ради суддів України від 05 червня 2015 року № 56, згідно з яким Рада суддів України вирішила вважати, що в діях голови апеляційного суду Черкаської області Бабенка В.М. вбачаються ознаки посягання на незалежність судової влади та ознаки порушення правил суддівської етики; звернутися до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України щодо перевірки в діях Бабенка В.М. підстав для притягнення до дисциплінарної відповідальності; звернутися до Генеральної прокуратури України для вжиття заходів з метою ефективного розслідування кримінальних проваджень за заявами Бондаренка С.І.; звернути увагу голів судів та суддів на неприпустимість втручання у діяльність суддів та на необхідність чіткого дотримання етичних

принципів поведінки судді; звернути увагу зборів суддів України на необхідність врегулювання конфліктних ситуацій у своїх колективах щодо фактів втручання в діяльність судді та організації діяльності суду на зборах суддів; рекомендувати зборам суддів апеляційного суду Черкаської області розглянути питання щодо врегулювання конфліктної ситуації у колективі та повідомити Раду суддів України про прийняте рішення до 01 липня 2015 року; створити спільно з Державною судовою адміністрацією України робочу групу для проведення перевірки організації діяльності апеляційного суду Черкаської області у визначеному складі.

Стосовно заяв щодо дій Національного антикорупційного бюро України ІНФОРМАЦІЯ_2 затриманого судді Малиновського районного суду міста Одеси ОСОБА_2 кандидат пояснила, що її висловлювання стосувалися безпосередньо процедури затримання та порушень прав людини під час затримання у частині проведення трансляції затримання, а не були спробою перешкоди викриттю фактів корупції та покаранню винних.

Також кандидат пояснила, що зверталася до організаторів акції «Марш невідомих суддів» з вимогою «не допустити застосування в анонсованому заході мантиї судді як атрибуту однієї з гілок державної влади України» через офіційний сайт Ради суддів України не інакше як Голова Ради суддів України, що згідно з регламентом та положенням про Раду суддів України представляє позицію Ради, а не є фізичною особою з власною позицією. Водночас думка членів суддівського самоврядування з'ясовувалася в інтерактивному режимі за допомогою заходів комунікації, що не потребує безпосередньої присутності членів Ради суддів України на засіданні та значно здешевлює витрати з державного бюджету на діяльність інституції.

Стосовно звернення до Конституційного Суду України з конституційним поданням щодо конституційності судової реформи кандидат пояснює, що голосування за звернення до суду з відповідним поданням щодо неконституційності деяких положень Закону України «Про судоустрій та статус суддів» відбувалося Пленумом Верховного Суду України і стосувалося не тільки положень цього закону щодо можливої невідповідності Конституції України положень, які стосуються формування Верховного Суду, а й положень цього закону щодо призначення на посади суддів, у яких закінчився п'ятирічний строк призначення; щодо дотримання рівності суддів при отриманні ними суддівської винагороди, а також щодо ознак дискримінаційних підходів під час допуску до конкурсу осіб, які мають юридичну освіту, але займають інші посади, для яких вимагається юридична освіта. Позиція підтримати відповідне подання до Конституційного Суду України була зайнята нею за результатами обговорення проблемних положень зазначеного закону у Раді суддів України та з огляду на завдання Ради у частині здійснення правового захисту суддів.

Стосовно змісту мотиваційного листа Сімоненко В.М. пояснила, що зазначення у мотиваційному листі словосполучення «Верховний Суд України» є виключно технічною помилкою, а бажання стати суддею обумовлено тим, що «суддівська робота надає можливість розібратись у складнощах юридичних проблем та вирішити людські проблеми, незважаючи навіть на непрофесійність

їх представників», не свідчить про упереджене ставлення до процесуальних представників, зокрема адвокатури, а акцентує увагу на намаганні кандидата самостійно ґрунтовно вивчити суть людської проблеми, що призвела до спору, незважаючи на те професійним чи непрофесійним представником забезпечується здійснення представництва в суді: адвокатом чи власне особою, що звернулася до суду для вирішення спору.

За результатами аналізування наявних у досьє кандидата на посаду судді Сімоненко В.М. матеріалів та наданих нею пояснень Комісія дійшла таких висновків.

Стосовно незазначення у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік кандидатом юридичних осіб, у яких її колишній чоловік володів корпоративними правами станом на 31 грудня 2015 року згідно з даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, а саме: Приватного підприємства «Меддіагност», Споживчого товариства «Дачно-будівельне товариство «Золоте руно»; Приватного підприємства «Медассист 5»; Приватного підприємства «Агентство нерухомості «Еліт-Консалт», Комісія звертає увагу на те, що відповідно до статті 18 Кодексу суддівської етики, затвердженого XI черговим з'їздом суддів України 22 лютого 2013 року, суддя повинен бути обізнаним про свої майнові інтереси та вживати розумних заходів для того, щоб бути обізнаним про майнові інтереси членів своєї сім'ї. Маючи на меті заповнити декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік, кандидат 29 березня 2016 року звернулася до свого чоловіка Сімоненка С.О., з яким на той час у фактичних шлюбних стосунках вже не перебувала, з проханням надати їй інформацію про його майновий стан, у тому числі щодо наявних корпоративних прав. У відповідь за допомогою засобів електронного зв'язку кандидат отримала відомості про одержані ним доходи, нерухоме майно, що перебували у колишнього чоловіка на праві власності, оренди чи на іншому праві користування, транспортні засоби та розмір внесків до статутного капіталу товариства, підприємства, організації. На підставі отриманої інформації кандидат заповнила декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік.

Зважаючи на наведене, Комісія бере до уваги, що кандидат вжила достатніх та розумних заходів для того, аби бути обізнаною про майнові інтереси свого колишнього чоловіка, її дії відповідають вимогам Кодексу суддівської етики та підтверджуються наданими нею поясненнями і наданими доказами.

Стосовно наявності у кандидата особистих зв'язків та здійснення нею подорожей на тимчасово окуповану територію України, а також наявності ділових зв'язків її колишнього чоловіка на цій території у той час, коли кандидат перебувала на посаді судді Верховного Суду України та очолювала Раду суддів України, як підстави для винесення висновку Громадської ради доброчесності про невідповідність кандидата критеріям професійної етики та доброчесності, Комісія зауважує, що висновок не містить інформації про недотримання кандидатом вимог чинного законодавства та Кодексу суддівської

етики внаслідок спілкування з близькими особами під час перебування на тимчасово окупованій території України, а факт перебування на вказаній території був обумовлений необхідністю ІНФОРМАЦІЯ_6. Наведені обставини підтверджуються ІНФОРМАЦІЯ_7.

Водночас Комісія бере до уваги, що з жовтня 2015 року між кандидатом та Сімоненко С.О. шлюбні відносини були фактично припинені, а шлюб розірвано 01 жовтня 2016 року Дніпровським районним у місті Києві відділом державної реєстрації актів цивільного стану Головного територіального управління юстиції у місті Києві. Зважаючи на те, що з 01 жовтня 2016 року Сімоненко С.О. не є членом сім'ї кандидата, стосунки між ними не підтримуються та під час кваліфікаційного оцінювання не встановлено протилежного, Комісія бере до уваги пояснення кандидата про відсутність у неї відомостей щодо ділових зв'язків її колишнього чоловіка на тимчасово окупованій території України.

Проаналізувавши надані кандидатом пояснення та докази на спростування відомостей, що стали підставою для висновку Громадської ради доброчесності про невідповідність кандидата критеріям доброчесності та професійної етики, щодо її діяльності на посаді голови Ради суддів України, зокрема, стосовно ігнорування звернень громадян, заяв кандидата щодо електронного декларування, позиції у питанні тиску на суддю апеляційного суду Черкаської області, заяв щодо затримання судді Малиновського районного суду міста Одеси ОСОБА_2, висловлювання щодо використання мантії учасниками акції протесту, підтримки подання до Конституційного Суду України щодо конституційності судової реформи Комісія відзначає, що дії та заяви кандидата були вчинені з дотриманням вимог діючого законодавства, відповідно до правового статусу Голови Ради суддів України та не можуть вважатися такими, що ставлять під сумнів відповідність кандидата критеріям доброчесності та професійної етики. Те ж саме стосується і змісту мотиваційного листа кандидата, а також технічної помилки під час зазначення у ньому назви суду, як підстави для затвердження висновку Громадської ради доброчесності про невідповідність кандидата критеріям професійної етики та доброчесності.

Зважаючи на викладене, наведені факти та обставини свідчать про неприйнятність висновку Громадської ради доброчесності щодо невідповідності кандидата на посаду судді Верховного Суду Сімоненко В.М. критеріям професійної етики та доброчесності через відсутність з боку кандидата порушень законодавства щодо належного декларування майна та Кодексу суддівської етики.

Відповідно до частини першої статті 88 Закону, якщо Громадська рада доброчесності у своєму висновку встановила, що суддя (кандидат на посаду судді) не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності, то Комісія може ухвалити рішення про підтвердження здатності такого судді (кандидата

на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді лише у разі, якщо таке рішення підтримане не менше ніж одинадцятьма її членами.

Дослідивши досьє кандидата, заслухавши доповідача, уповноваженого представника Громадської ради доброчесності та кандидата, Комісія більшістю голосів (12- за, 1 – проти) дійшла висновку, що Сімоненко В.М. підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням, Комісія

вирішила:

визнати Сімоненко Валентину Миколаївну такою, що за критеріями професійної етики та доброчесності підтвердила здатність здійснювати правосуддя у Касаційному цивільному суді у складі Верховного Суду.

Комісії у складі колегії завершити проведення кваліфікаційного оцінювання стосовно кандидата на посаду судді Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду Сімоненко В.М.

Головуючий

С.Ю. Козьяков

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

А.В. Василенко

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

Т.В. Лукаш

П.С. Луцьок

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

Ю.Г. Тітов

В.Є. Устименко

Т.С. Шилова

С.О. Щотка